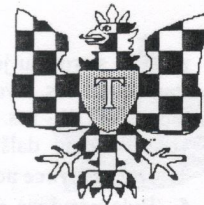

Věstník

občasník junáckého střediska Moravská Třebová

VIII. sněm Junáka Brno - 3. - 4. 6. 1995.

Sněm v Brně byl zahájen v 10,00 hod. Úvodní slovo pronesl starosta Junáka br. Navrátil. Byl schválen předložený volební řád a odsouhlaseno, že volení členové do ÚR nemusí být absolventy LŠ, nebo ILŠ jak bylo stanoveno ústřední radou. Podmínkou však zůstala alespoň pětiletá praxe ve vyšších organizačních jednotkách. Na sněmu bylo přítomno 457 delegátů s platným hlasem.

Nebyly povoleny plné moci. Dále byly předneseny zdravotní: p. Karas (předseda poslanecké komise pro mládež ve sněmovně), dále zástupci Sokola, Pionýra, WAGGGS, Holandské, Rakousko, Slovensko (br.Javor), Maďarská menšina na Slovensku, protifašističtí bojovníci atd. Po zdravotních byly předneseny zprávy komisí.

Výchovná komise - br. Zajíc:

1. Přispívat k vytváření lepší společnosti.
2. Konzumní způsob života - nutná výchova k ochraně přírody, lidské výtvoř, výchova mravní.
3. Rizika - narušené rodiny, kriminalita, veřejné sdělovací prostředky (propagace násilí), drogy...
4. Maximální pozornost věnovat při výchově vlčatům a světluškám - chování, jednání, vzory, příprava programu (specifikčnost).
5. Skauti, skautky - budou dopracovány nové stezky, a příručky pro vůdce (bude v základních oblastech společná pro DK i ChK). Nutnost sledovat jejich činnost i mimo schůzky, dokonaleji pro ně připravovat programy, hry!
6. Roveři + rangers - doporučují se společná setkání a podporovat činnost R&R i tam, kde nejsou roverské kmény.
7. Do organizace přijímat i starší osoby, mají-li zájem a předpoklady pro činnost ve skaut. hnutí (podmínka složení slibu zůstává).
8. Stálá výchova vůdců - čekatelské, vůdcovské zkoušky, LŠ (doporučují výchovní zpravodajové ORJ), lze doporučit i mladší členy, ale dekrety budou předány až po dovršení 18ti let.
9. Zveřejňovat činnost Junáka např. i v regionálním tisku, rozhlasu a televizi...

Zahraniční a organizační komise - br. Písko, br. Řehák:

Spolupráce jiných organizací, ministerstva, IMCA, Pionýr, ochránci přírody, Sokol, ČSK, armáda, civilní obrana, protifašističtí bojovníci, církev atd.
Zachovávat svoji identitu a svůj program.
Spolupráce a přátelství - Holandsko, Německo, Rakousko, Anglie...
Vítězné hlídky celostátního kola Svojsíkova závodu pojedou do Holandska na Jamboree.

Hospodářská komise - br. Šmajcl:

Upozornění na hospodářské předpisy a sankce vyplývající ze zákonů, dále uloženo staré ÚR větší zprůhlednění zprávy hospodaření (konkretizovat některá vydání ÚRJ - nutno zprávu přepracovat tak, aby byla srozumitelnější).

Dále byly předneseny zprávy komisí - **zdravotní, ekologické, duchovní, organizační, historické, zpravodajské, Svojsíkova oddílu**. Podrobně je možno prostudovat tyto zprávy u účastníků sněmu /Materiály pro delegáty/.

Velká diskuse proběhla kolem navrženého a na sněmu vystaveného kroje. Většinou delegátů byl tento kroj zavržen, jelikož nevyhovoval jak materiálem (umělé vlákno), tak barvou. Krojové komisi bylo uloženo přepracovat tento návrh tak, aby vyhovoval, jak barvou, materiálem (vhodnost i pro alergiky), cenou.

Volba nové Ústřední rady Junáka

Volba probíhala dvoukolově. V prvním kole byli navrženi a schvalováni činovníci na předsednické funkce. Ve druhém kole byli voleni činovníci již do konkrétních funkcí a členové ÚRJ.

Složení nové ÚRJ

Funkce Jméno (Bydliště, Rok nar.)
Starosta **JUDr. NAVRÁTIL Jiří** (Praha 6, 1923)
Místostarostka **Ing. MACKOVÁ Iva** (Praha 4, 1957)
Náčelní DK **Ing. KVAPILOVÁ Hana** (Čáslav, 1953)
Náčelník ChK **Ing. ŠMAJCL František** (Č. Budějovice, 1953)
Předseda RK **JUDr. PLCHOT Bohumil** (Brno, 1929)

Předseda SR **Prof. ŠANDERA Zdeněk** (Hr. Králové, 1923)

Členové RK (*revizní komise*): Ing. Brodák Otto (Háj ve Slezsku, 1928), Navara Miloš (Tišnov, 1934), Ing. Procházka Vratislav (Uh. Hradiště, 1926), Přeslička Miloslav (Písek, 1926), Spáčil Libor (?), Hoder Karel (?)

Členové SR (*smířící rada*): Ing. Beinhauer Boris (Opava, 1930), PhDr. Ruffer Jiří (Břeclav, 1933), Navrátil Zdeněk (?), Ženatý Pavel (?)

Členové ÚRJ: Ing. Hájek Petr (Chotěboř, 1944), Nosek Václav (Praha 9, 1944), Růžička Vít (Praha 10, 1965), RNDr. Řehák Tomáš (Praha 6, 1964), Ing. Švehla Karel (Liberec, 1935), Vanke Ondřej (Praha 3, 1961), Zachariáš Jiří (Praha 3, 1943), Mgr. Zajíc Jiří (Praha 4, 1951), Čemusová Yvona (St. Boleslav, 1957), Černá Marie (Praha 2, 1932), Rocmanová Michala (Praha 6, 1954), Ing. Svobodová Lenka (Praha 5, 1957), Ščerbáková Anna (Liberec, 1944), Štrofová Ludmila (Brno, 1932), RNDr. Vystrčilová Darina (Praha 6, 1957), Bouzková Hana (Praha 1, 1935)

Jmenovaní členové ÚRJ: Ing. Dvořák Roman (Brno, 1958)

V průběhu sněmu byly projednány a schváleny statuty: Řádu Stříbrného vlka, Řádu Stříbrného trojlístku, Vyznamenání Skautská láska, Čestného odznaku Za čin junácký. Neobešlo se bez mnoha diskusí (někdy i trochu kontraverzních).

Vyvrcholením celého sněmu bylo představení celé nové ÚRJ; členové a předsednictvo složili slavnostní slib. Středisko z Liberce předalo všem členům ÚRJ nové medaile s nápisem "Facta non Verba", což v překladu znamená "pracovat a nemluvit". Na sněmu to bylo přeloženo "hezky česky" - Dělat a nekecat!!!

Pokud jsme na něco v této zprávě zapomněli, vyjdou závěry a usnesení sněmu ve skautském tisku, který byl na sněmu také diskutován.

Eva V. + Demi

Středisková rada 9.6.1995

1. ORJ dostala dotaci 59000 Kč na hospodářské výdaje. Pro naše středisko to znamená příjem 10500,- Kč.
2. **Dotace na tábor** bude letos ve výši 10%.
3. **Informace z VIII. sněmu** (ve zkratce Demi a Eva): došlo k omlazení ústřední rady asi

z 2/3; starostou je opět br. Navrátil, místostarostkou ses. Iva Macková, NChK - br. Šmajcl, NDK - ses. Kvapilová; důraz na rozvoj rovingu; další viz samostatný článek.

4. **Doregistrace nových členů - okamžitě!**

5. Byla uzavřena **dohoda o pronájmu** tábořiště v Telecím pro letní tábor DK za 10,- Kč na osobu a den.

6. Výsledkem jednání s firmou Abner je **dar středisku** ve výši 2000,- Kč.

7. Na Baráku a Kvíčalce byli na návštěvě **oldskauti z Nizozemí** (viz samostatný článek v tomto čísle).

8. Výsledky **rozbory vody** ze zdrojů na Kvíčalce - horní studna je bakteriologicky lepší než spodní, voda z obou je pitná **po převaření**.

9. Rozdáno **povolení k vjezdu** na Kvíčalku.

10. Neváhejte a včas si **předplaťte** Skauting a Skauta-Junáka!!!

11. **Odjezd na tábor** (Kvíčalka) v sobotu 1.7. v 07:45 od večerky na Západní nebo 08:00 od Zámku.

12. Byla projednána problematika **instruktů pro odborky** bez konkrétních závěrů. Kdo ví o někom, kdo by byl schopen a ochoten dělat instruktora odborek rybář, hudebník, kučař a uzlař?

13. Závěrečná pracovní **schůzka vedoucích a rádců tábora Kvíčalka '95** v pátek 23.6. v 18:00 na Baráku (upřesnění personálního obsazení, kontrola připravenosti programu, úkoly jednotlivců na táboře atd.

Jessie

Pozor ! Nepřehlédněte !

Po poradě s hospodářem střediska byly uvolněny nějaké peníze na odměny v bodování. Budou předány proti dokladům vedoucím jednotlivých oddílů do maximální výše uvedené níže:

1. oddíl -	210,- Kč
2. oddíl -	100,- Kč
3. oddíl -	100,- Kč
4. oddíl -	280,- Kč
5. oddíl -	160,- Kč
6. oddíl -	150,- Kč

Celkem: 1000,- Kč

Návštěva z holandského Vlaardingu.

Moravskou Třebovou navštívila v květnu holandská delegace. Ukázalo se, že dva z této delegace byli skauti, kteří by rádi kontaktovali naše středisko. V delegaci byla jedna sestra středního věku a bratr asi tak kolem padesátky. Přes starostu města p. Martínka byla uvědoměna sestra Eva Vedmochová, aby zajistila několik vedoucích, kteří by se těmto holandským skautům věnovali a blíže je obeznámili s činností našeho střediska. Protože byl pracovní den, uvolnili se pouze Demi, Maurenc a Bára (jelikož by Demi a Maurenc se svým "Gutten Tag" na Holanďany nestačili, Bára

tlumočila). V pátek v 9,00 hod. byl sraz na radnici, kam jsme dorazili se smíšenými pocity, co nás asi čeká. Byli jsme v krojích (jako ze škatulky), které napomohly k našemu rychlejšímu seznámení. K dopravě nám bylo ještě přiděleno jedno auto MÚ s černým šerifem. Když se to Holanďané dověděli, tak jim nebylo docela jasné proč je s námi černý šerif - jestli něco nevyvedli, tak jim Bára musela vysvětlovat, že je to jen fidič od auta. Za nepřetržitě konverzace Bára se sestrou "holanďankou" jsme se přemístili na Barák. Takovou důkladnou prohlídku a dokumentaci u každé nástěnky Barák ještě nezažil. Vše je zajímavé. Demi dokonce den před návštěvou "zažil" do skladu rozbitý stůl z dívčí klubovny, je ale zajímavé co se skrývá za zamčenými dveřmi skladu. Dokonce chtěli vidět i chloubu našeho domu - sklep. Nám se vyrazil na čele studený pot, ale i ten "malý přehledný nepořádek" komentovali slovy, že to k činnosti patří. I nás však zajímala činnost a organizace jejich střediska. Dověděli jsme se, že v jejich městě je asi sedm středisek ve kterých je přibližně tolik členů jako u nás. Dále nám sdělili, že jsou pořadatelé 18. světového Jamboree 1995, a předali nám nějaké upomínkové předměty /viz. pohlednice, které jste dostali na radě). Od nás na oplátku obdrželi malé upomínkové předměty, které symbolizovaly naše středisko. Následovala prohlídka naší skautské základny na Kvíčalce. Aby cesta nebyla tak fádní, po dohodě s šerifem jsme jeli přes Peklo, kde se chvíli zastavili a občerstvili pramenitou vodou. Za rozcestím "U buku" na vyvýšeném místě s výhledem až na hrad Bouzov si prohlédli okolní krajinu. Tento pohled na ně obzvlášť zapůsobil, protože u nich je to jen samá rovina. Na Kvíčalce byli uvítáni slovy "Vítáme Vás v ráji na Zemi". Hned při prvním pohledu byli fascinováni pohledem na všechny stavby a stavbičky ze dřeva. První kroky vedli holandskou sestru přes kopřivy do náčelnických křesel. Vše se zde i na Baráku stále fotografovalo a filmovalo. Sestra byla stále cílá jako rybička, zato bratr velice uvítal naše pozvání k posezení u kávy, kde jsme diskutovali o problémech souvisejících s činností naší organizace. Je například zajímavé, že u nich každý člen dostává zdarma skautský časopis. Mluvili jsme i o ekologii, např. naše latriny by u nich asi nepochodily, z rozděláváním ohnišť mají také větší problémy než my. To jsou však věci, které k nám také po určité době dojdou. Obdrželi jsme též pozvání na Jamboree 1995, které jsme museli z časových i finančních důvodů s lítostí odmítnout. Dohodly se však na rok 1996 vzájemná poznávací setkání v rámci družebních měst Moravská Třebová - Vlaardingen. Celé dopoledne probíhalo v příjemné atmosféře vzájemného porozumění. Nakonec společně foto, srdečné rozloučení a vyhlídky na další spolupráci. Zážitek a dojem bylo z tohoto setkání mnoho na obou stranách. Ještě ten den večer přijala Bára pozvání na rozlučkový večer v Muzeu, kde byly předány za naše středisko nějaké upomínkové předměty a kontaktní adresy.

Maurenc, Demi

Oblastní kolo Svojsikova závodu

9.- 10.6.1995 Dobruška

Účastníci: Milan Keslar, Michal Klemeš, Pavel Kolář, Tomáš Mlčoch, Jan Stejskal a Michal. Odjezd auty 9.6. v 16 hod. od Baráku. Řídí Franta a Jarda Komárek. Na cestě se stírdá drobný déšť s hustým, odstartovaným bouřkou. V Dobrušce jsme po osmnácti hodině. V sokolovně je prezentace a ubytování. Ve 20 hod. začíná slavnostní táborák. Uvítací projevy náčelnictva, následovaly scénky, písničky, pokřiky a podobně. Nakonec písnička na dobrou noc a dvojhlasně troubená večerka. Táborák umíme na Kvíčalce postavit hezčí a máme si také kam sednout. Ceremoniál zapálení táboráku byl trochu odlišný a mě se líbil. Po 22 hodině se šlo spát. Noc byla hrozná. Nejdříve dupot, jekot, poletování bot i jiných předmětů, později hlasité bavení se, chechot, podávání ešusů a dunění kroků opozdilců. To vše bylo brzy ráno nahrazeno skřípáním zubů, mluvením ze sna, chrápáním a tu a tam tajemným výstřelem. Rezonance parket byla snad ještě lepší než mají stradivářky a akustika tělocvičny byla vynikající. Vrzání dveří by se dalo přirovnat k malé cirkulárce. V sobotu v 6 hod budíček, snídaně čaj a vánočka. Jsme trochu nervózní z toho, jestli se podaří Milanovi včas přijet. Včera s námi nemohl jet. Milan stihl. Následoval slavnostní nástup s dechovou hudbou, kterému předcházelo losování startovních čísel hlídek a obsazení kontrol rozhodčími. Státní hymna, vztyčení vlajky, zatnutí sekery. Slavnostní zahájení závodu, projevy k závodům i výročí 75 let založení Skauta v Dobrušce. To vše pod oblohou skoro bez mráčku. Následoval odjezd rozhodčích autobusem do Měleče - vesnička cca 2 km od Dobrušky - a obsazení kontrol. Byl jsem zařazen na kontrolu "květiny" kousek nad mělečskou hájenkou. Následovaly odjezdy hlídek autobusem na start. Trať vedla většinou lesem kopce "Chlum" nad vesničkou Měleč. Po vydatných deštích byla vydatně rozbahněná a kluzká, takže po závoděch si méně otrlí závodníci myli boty, prali části oblečení a sušili je plotech a trávě. Vlastní závody byly náročné. Například azimutový úsek udělaly ze 26 hlídek jen 3 bez trestných bodů! Také naše hlídka zde inkasovala. Trať měřila 3 km, hlídky startovaly v 15 minutových intervalech. Děvčata běžela v protisměru. Závody se protáhly do 15 hodin. Potom nás svezli opět autobusem k sokolovně. Vyhlášení výsledků byl přítomen i předseda okresního výboru z Rychnova n/Kněž. Sokoloci se umístili na třetím místě, jen 2,5 minuty za druhým (postupovým) místem. První byli vodní skauti z Přibyslavi. Pamětní listy, podpisy do pamětní knihy - založena roku 1920 a na prvních listech podpisy Al. Jiráskova a T. G. Masaryka. Potom se balíme, loučíme, nasedáme do aut a jedeme domů. Třebová nás vítá před půl sedmou večer.

František

Čest a chvála Sokolíkům !

Žihadlo č. 9

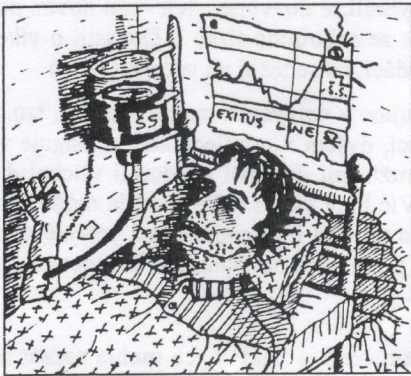
13. 6. 1995, příloha Věstníku č. 42

Víte, že ...

Br. Martin Dlábek si před několika málo dny prodělal operaci slepého střeva?

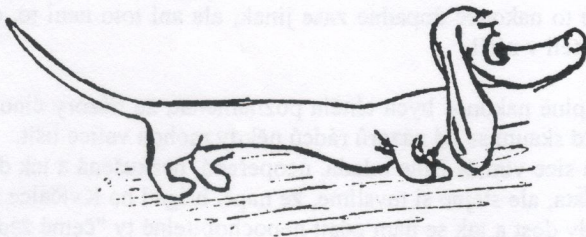
Na operaci se oproti očekávání příliš netěšil, a tak jsme se ho snažily povzbudit zprávou, že jej určitě navštívíme. A skutečně - Martina ve středu pižlali a v pátek se za ním malá skupinka roverů vydala. Jenže - bez Two witches (prý by se mu při pohledu na nás mohlo přitížit ...) Nyní je už bratr Martin zase zcela v pořádku, jen za dlouhých zimních večerů ho podivně mrazí v zádech ...

A to je Martin na operačním, jak jej přesně vystihl br. Vladan.

A ještě jednou Martin ...

Martin má pejska. Ač jezevčíky příliš v lásce nemám, Martinova Betty je úplně kouzelná. Teď asi dva týdny jí budou čtyři měsíce a dva týdny a už od nejranějšího dětství projevuje lásku k hodným lidem (že mne si na první pohled zamilovala) a ke skautingu. Proto ji vzal páníček Martin jednou na schůzku Kamzíků, jenže necitelný vůdce Vojta Betynce neumožnil navštěvovat družinovy pravidelně, ba jí je dokonce zatrhл úplně.

Na okraj...

Všimáte si, jak se v poslední době snaží nemálo činovníků z našeho střediska vylepšit si své příbytky?

Jessie s Lenčou mají novou fasádu (na lešení bylo možno zhlédnout např. Míru Kolaříka, Míru Koláře, a měl se tu objevit i Vojta. Aladin se taky chystá nahazovat štít, u Bisů se strhávaly tapety a malovalo, Demiho inzerát najdete o pár řádků níže, u Darziů se vylepšuje průběžně...

U těchto akcí jsme bohužel z časových důvodů nebyly (anebo raději vám objasním pravdu - když se náhodou nedaří a vy se motáte a obtěžujete, mohli byste taky nějakou slíznout, a to jsme nechtěly), což ale neznamená, že si nevšimáme, naopak každý z vás je neustále a nepřetržit sledován našimi bystrými oky, a to i když o tom neví.

Je velice zajímavé sledovat např. dr. Ivu Bisovou, jak se zoufale, víceméně neúspěšně a navíc na poslední chvíli, protože mračna se stahují a začíná pršet, snaží zvítězit nad deštíkem, který ne a ne se umoudřit a rozložit se nad Ivinou beztak už mokrou hlavou.

Anebo pozorovat, co s Maurenc udělá jedna včela. Trochu ji uškne do hlavy a během několika málo čtvrthodinek vypadá milá Maurenc, jako kdyby právě prodělávala těžkou kožní chorobu, která je v nejlepším stadiu. A chudák výchovná zpravodajka opravdu příliš přitažlivě nevypadá. To je podivné, co dokáže jedno žihadlo, že?

No a samozřejmě ani počínání sestry Vedmošky po celou dobu jejího pobytu za hranicemi nám neuniklo. Ale protože by nám ani třicet listů na přiblížení jejich zážitků nestačilo, musíte počkat, až vám to bude někdy vyprávět.

Darzinka

Střediskové kolo Svojsíkova závodu

Je sobota 22.4. a v Pekle se koná tolikrát odkládané střediskové kolo Svojsíkova závodu.

Vladan dnes slaví své 17. narozeniny, z čehož je tak rozrušen (nedivte se, 17. narozeniny má člověk jednou za život), že on i jeho bratr Vítá doma zapomenou kraj.

Jinak se ovšem už od osmé hodiny ranní do Pekla derou zástupy krojovaných skautíků.

V devět, kdy se dostavili už skoro všichni, se utvoří hlouček rádců, br. náčelník udílí poslední pokyny a výtky (mimořadně - pokyny a výtky co se netýkají Svojsíkáče, nýbrž špatně vedených důkazek, obzvláště S.O.Kolíků), hlavní organizátoři Alešek a David dokončují poslední přípravy. A pak už rádci odcházejí na svá stanoviště.

Jak už jsem se mlhavě zmínila, tato akce byla pořádána rádci a rádkyněmi našeho střediska. Nečinili tak z vlastního popudu, a tak (ač bylo zřejmé, že se svého úkolu zhostili nakonec docela dobrovolně) většina vedoucích sledovala, jak se to všechno vyvíjí a hlavně jak to všechno dopadne. Ještě pár dní před onou sobotou to nevypadalo nijak slavně, aktivita veškerá žádná, a dospěláci se asi chytali za hlavu. Jenže, pak to někteří vzali vážně, zasněžili se a zadařilo se. Myslím, že hlavní dík patří právě Aleškovi a Davymu, kteří se při vytyčování trasy museli nejdou obětovat (Alešek opět asi dvakrát spadl - jeho pády jsou po letošním dívčím táboře obzvláště slavné - a dokonce zahučel do potoka). Jak ukazují výsledky průzkumu veřejného mínění, byla většina skautů a skautek spokojena, i když byla trasa náročná.

Když to všechno v poledne skončilo (podrobnosti o průběhu samotného závodu vás nebudu nudit) na stupni vítězů stanuly: Ještěrko- Pomněnko-Jitřenky a za nimi v těsném závěsu hlídka Myšek. U chlapců bylo pořadí následující - 1. místo smíšená hlídka OrlikoKamzíků a na druhém místě s obrovským bodovým skluzem hlídka starých (a předpokládalo se, že i ostřílených) Vlků.

Účast: brí Koláři - Vítá, Vladan, Pavel, Martin Dlábek, Jura Hrdina, Alešek, Davy, několik S.O.Kolíků (zde působili jako rozhodčí), sestry Boleslavovy - Eliška + Zuzka, Madla Bazalová, Evka se špenátem Ondrou, Dáša a synové, Demi, Iva Bisová, Maurenc Blondýna, Maurenc brunetka se synem, Darzi a asi 25 dětí.

Darzinka

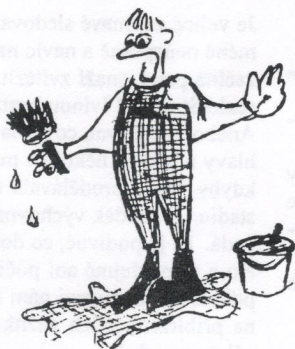
Pozor - Pozor - Pozor - Pozor - Pozor

Všem Manuálně zdatným a PTP jednotkám.

Bratr Demi vyhlašuje konkurs - Kdo nejrychleji, nejlevněji (pokud možno na vlastní náklady) a nejlíp vymaluje Demimu byteček (ulice Jánská a tam už to najdete).

Písemné přihlášky (jméno, adresa, popř. seznam spolupracovníků) a případné dotazy adresujte na Leničku Greplovou, bytem Západní 57, M.T. 571 01, tel. 5157

A odměna? No přece interview a reklama v Žihadle!!!

Darzinka

Moudré rady pro tvrdé hlavy II

Schůze od Ā do eF

Schůze ... už při pouhém vyřčení tohoto slova mnozí z nás obrazejí oči v sloup, naskakuje nám husí kůže, zvedá se žaludek, na čele se perlí pot a puls se nebezpečně zrychluje...

A což teprve, když jednou za tři týdny musíme sebrat veškerou odvalu a trpělivost, opustit rodný dům a vydat se směrem skautská klubovna. Tak to je valná většina.

Menší skupinka (Demi, Eva, Darzi, Jessie a ostatní takoví) si musí připomínat, že v pohádkách vítězí dobro nad zlem, inteligence nad hloupostí, pilnost nad lajdáky a neposlušnost bývá trestána, a snaží se uvěřit, že nějaký podobný zázrak se stane právě na té dnešní schůzi. Doufají samozřejmě naprosto zbytečně, dobrou náladu z toho nemají a tak si to potom doma odnesou nevinné ženy a děti.

No a jestliže si navykne chodit na schůze o půl sedmé, bez splněných úkolů a ještě s pocitem, že ztrácíme svůj tak drahocenný čas, můžeme naprosto správně očekávat, že nás bratr náčelník nejenom nepřivítá s otevřenou náručí, ale právě naopak vyrukuje s nějakým dalším nemožným přáním, jako například, abychom ten už na minulých schůzích uložený úkol splnili do pondělka a ještě o tom napsali do Věstníku. Radost z toho nemáme ani my, ani br. náčelník, a tak se nálada blíží k stupni mrazu.

Takže jak tomu předejít?

A. na schůze chodíme včas.

B. pokud máme něco, co chceme středisku sdělit, či případně hodláme-li prodiskutovat nějaký problém, musíme si nejprve sami uvědomit, co vlastně chceme. Pakliže to víme, předneseme svůj názor klidně, bez emocí a zároveň jsme připraveni si pořádně poslechnout a zvážít protinávozy. Když na toto nepřistoupíme, tak za a) marně ztrácíme čas a za b) zbytečně rozčílíme půlku lidí okolo.

C. Pokud se podaří a popudíme-li všechny proti sobě, je docela dobré (ovšem když nás ještě někdo poslouchá) vysvětlit, proč si myslíme zrovna tohle, a co jsem ochotni pro to udělat, popř.

proč jsme změnili názor. Jinak je zaručeno, že budeme považováni přinejmenším za hloupé plantážníky.

D. Jsme-li příslušníky strany našťvaných, na uklidnění si procvičíme počítání do deseti (podle stupně rozčilení si můžeme i přidat) a pak zkusíme onomu nešťastníkovi opět zopakovat, co si o tom všem myslíme. (Musíme počítat s tím, že ona osoba je nedůvěřivá).

Když nezabere ani tohle, tak se stáhněme s hřejivým pocitem, že moudřejší ustoupí.

E. Napětí v éteru nezvyšujeme netrpělivým pokukováním na hodinky, prsty poklepávajícími o desku stolu či zoufalými pohledy vysílanými ke všem ostatním přítomným, beztak to nepomůže. Prostě se musíme smířit s tím, že protentokrát neuvídíme ani večerníček, ani velice zajímavé finále mistrovství světa v ledním hokeji ČR - Japonsko, ani Dynastii.

(Stejně - že Japonci vyhráli, se dozvíme z televizní novin, pokud nestihneme ani ty, tak ze sobotního tisku a Dynastii o víkendů opakují. Ovšem ti chudáci, co se těšili na večerníček ...)

F. Na rady se dostavujeme v nejvyšším možném počtu, tzn. nejméně oddíloví vedoucí, ovšem v oddílech kde nefunguje vynikající spojení mezi družinami, je lepší přijdou-li všichni družinovní vedoucí. Proč? Víc hlav víc ví (i když tohle může být občas i k neprospěchu) a taky se lépe prozkoumá veřejné mínění, což je plus pro nás, protože tomu potom ti kompetentní věci podřídí.

Samozřejmě, že "doporučení" a "rad" bych mohla napsat mnohem víc, ale myslím, že tyhle i ty ostatní nevyřčené všichni vlastně známe. Jenom si je uvědomit.

A když se budeme alespoň snažit tohle všechno dodržovat, věřím, že pak nedojde k takovým omylům, jako tomu bylo letošního školního roku. Jaké že? Například po letních prázdninách všichni křičeli a volali po táborech, kde budou oddíly smíšené - mladší, starší, holky kluci dohromady.

A ejhle, dva měsíce před dalším táborem se rozhodneme, že si uděláme tábor v táboře. O tři týdny později opět obracíme, takže to nakonec dopadne zase jinak, ale ani toto není to, co jsme chtěli v září!

Úplně nakonec bych chtěla poznamenat, že názory činovníků a old skautů se od názorů rádců někdy mohou velice lišit.

Já sice vím, že jsme mladá, neopeřená, nezkušená a tak dále pís-klata, ale stejně si myslíme, že např. brigád na Kvíčalce není nikdy dost a tak se nám zdají nepochopitelné ty "četné žádosti", o kterých psal Jessie v úvodu Věstníku č. 41.

'Už je to tadý! Došlo k nejhorsšímu, bude se muset dělat... to je ono. Berte to s humorem, on vás ten smích přejde. Vyfirňte si rukávy, dál už to znáte...'

Paleček & Janík

Ano, je tu červen a kromě jiného s sebou přinesl brigády. Takže - každý účastník tábora (a to platí i pro Telečáky, by se měl zúčastnit co nejvíce dnů těchto "nucených prací". (Samozřejmě, v tomto případě není hlavní zúčastnit se, nýbrž zvítězit sám nad sebou, zapnout naplno a po celou sobotu konat uloženou práci). Takže každou sobotu u Bašty **v osm nula nula !!!**

Two Witches